

Даниял кітабы — Жүз он төртінші бөлім

Соңғы ұрпақ: Езекиелдің пайғамбарлығының орындалуын және 144 000-ның мөрленуін ашып көрсету

Jeff Pippenger

2024-03-03

2001 жылғы 11 қыркүйекте үшінші қасіреттің келуіне куә болған ұрпақ — жер тарихының соңғы ұрпағы. Осы ақиқатты растайтын Езекиелден алынған үзіндіні миллериттер он қыз туралы астарлы әңгіменің, демек, Хабаққұқ кітабының екінші тарауымен тікелей байланысты деп түсінді. Сол тарихта Хабаққұқ кітабының екінші тарауындағы «енді кешікпейтін» аян 1844 жылғы 22 қазанда орындалып, Америка Құрама Штаттарында жуық арада шығатын жексенбілік заңның алдын ала бейнесі болды. Ал енді аяның бұдан былай созылмайтыны туралы Езекиелдің алдын ала айтқаны 2001 жылғы 11 қыркүйекте үшінші қасіреттің келуімен басталған жүз қырық төрт мыңның мөрленуі тарихында кемел түрде орындалады.

Жаратқан Иенің сөзі маған келіп, былай деді: «Адам ұлы, Израил жерінде сендерде: “Күндер созылып барады, әрі әрбір аян жүзеге аспай қалады”,— дейтін бұл мақал не? Сондықтан оларға айт: Тәңір Ие былай дейді: Мен осы мақалдың күшін жоямын, енді оны Израилде мақал етіп қолданбайтын болады. Бірақ оларға: “Күндер таяп қалды, әрі әрбір аяның орындалуы да”,— деп айт. Өйткені Израил үйінің ішінде енді ешбір жалған аян да, жарамсақ бал ашу да болмайды. Себебі Мен — Жаратқан Иемін: Мен сөйлеймін, әрі Мен айтатын сөз орындалады; ол енді кешеуілдетілмейді. Өйткені, ей, бүлікшіл үй, сендердің күндерінде Мен сөзді айтамын да, оны орындаймын,— дейді Тәңір Ие». Жаратқан Иенің сөзі маған тағы да келіп, былай деді: «Адам ұлы, міне, Израил үйіндегілер: “Ол көріп жүрген аян әлі көп күндерден кейінгі уақытқа қатысты, әрі ол алыс замандар туралы пайғамбарлық етеді”,— дейді. Сондықтан оларға айт: Тәңір Ие былай дейді: Менің сөздерімнің ешқайсысы енді кешеуілдетілмейді, бірақ Мен айтқан сөз орындалады,— дейді Тәңір Ие». Езекиел 12:21–28.

Барлық пайғамбарлар ақырғы күндер туралы айтады, ал “Израил үйінің” “ішіндегі” “бос аян” мен “жағымпаз бал ашу” — қолдан жасалған кейінгі жаңбыр, “бейбітшілік пен қауіпсіздік” туралы хабар; ол “оның көріп тұрған аяны көп күндерден кейінгі уақытқа арналған, әрі ол алыстағы замандар туралы пайғамбарлық етеді” деп дәлелдейді. Бұл — Хабаққұқтағы “айтыс”, өйткені “бос аянды” ұсынатындар “оның көріп тұрған аянына” қарсы уәж айтады. Олар: “Оның көріп тұрған аяны көп күндерден кейінгі уақытқа арналған, әрі ол алыстағы замандар туралы пайғамбарлық етеді”,— деп мәлімдейді. Бейбітшілік пен қауіпсіздік туралы хабардың хабаршылары: “күндер ұзарып барады, әрі әрбір аян орындалмай қалады”,— деп сендіреді; ақыр соңында, ол 2020 жылғы 18 шілдені алдын ала айтпады ма? “Бос аяның” хабаршылары тараудың алғашқы екі аятында Езекиел арқылы да анық көрсетілген.

Маған Жаратқан Иенің сөзі де келіп, былай деді: «Адам баласы, сен бүлікшіл әулеттің ортасында тұрасың; олардың көруге көздері бар, бірақ көрмейді; естуге құлақтары бар, бірақ естімейді; өйткені олар — бүлікшіл әулет». Езекиел 12:1, 2.

Пайғамбарлардың бәрі бір-бірімен келіседі және бәрі де соңғы күндер туралы айтады; ал Мәсіх Өз қызметінің тарихында дауласқыш яһудилерге сөйлеген кезде, Құдайдан ажыратылып жатқан сол дауласқыш яһудилерді «көретін көздері бола тұра көрмейтін, еститін құлақтары бола тұра естімейтін» деп айқындау үшін Ишаяны келтірді. Сол кездегідей, қазір де Езекиел Лаодикеялық адвентизмнің мазақтаушы адамдарына, біздің заманымыздың дауласқыш яһудилеріне, кейінгі жаңбыр туралы хабарға қарсы шығып, бейбітшілік пен амандық туралы хабарды ұсынатындарға, үн катуда. Иса Өз Сөзіне Өзі орнатқан ережелерге бағынышты болды, сондықтан Оның алдын ала айтқандары да, дауласқыш яһудилерге сөйлеген күндерден гөрі, соңғы күндерге анағұрлым нақтылырақ түрде бағытталған.

Сондықтан Мен оларға астарлы әңгімелермен сөйлеймін: өйткені олар қарай отырып, көрмейді; тыңдай отырып, естімейді, әрі түсінбейді. Сонда оларда Ишаяның мына пайғамбарлығы орындалады: «Есту арқылы естисіңдер, бірақ түсінбейсіңдер; көру арқылы көресіңдер, бірақ ұқпайсыңдар. Өйткені осы халықтың жүрегі қасандап кеткен, құлақтары керендей естиді, ал көздерін өздері жұмған; әйтпесе көздерімен көріп, құлақтарымен естіп, жүректерімен ұғып, теріс жолдан қайтып, Мен оларды сауықтырар едім». Ал сендердің көздерің бақытты, өйткені көреді; құлақтарың да бақытты, өйткені естиді. Расында, сендерге айтамын: сендердің көріп тұрғандарыңды көруді көп пайғамбарлар мен әділ адамдар аңсады, бірақ көрмеді; сендердің естіп тұрғандарыңды естуді аңсады, бірақ естімеді. Матай 13:13–17.

Естиді, бірақ естімейтін, және көрді, бірақ көрмейтін халықтың құбылысы — жанынан өтіліп бара жатқан бұрынғы Құдай халқының сипаты. Бұл пайғамбарлық құбылыс Ишаяның осындай жағдай туралы пайғамбарлығының орындалуы болып табылады. Барлық пайғамбарлар сияқты, Ишая да Мәсіхпен бірге соңғы күндер туралы айтып отыр.

Ұзиях патша өлген жылы мен де Тақта отырған Жаратқан Иені көрдім; Оның тағы биік те асқақ еді, ал киімінің етегі ғибадатхананы толтырды. Оның үстінде серафимдер тұрды; әрқайсысының алты қанаты бар еді: екеуімен жүзін жапты, екеуімен аяқтарын жапты, екеуімен ұшты. Сонда бірі екіншісіне дауыстап былай деді: «Қасиетті, қасиетті, қасиетті — Әскерлер Иесі Жаратқан Ие; бүкіл жер жүзі Оның ұлылығына толы». Сонда айқайлағанның даусынан есік жақтаулары қозғалып, үй түтінге толды. Сонда мен: «Қасірет маған! Мен құрдымға кеттім! Өйткені мен арам ерінді адаммын, әрі арам ерінді халықтың арасында тұрамын; себебі менің көздерім Патшаны, Әскерлер Иесі Жаратқан Иені, көрді», — дедім. Сонда серафимдердің бірі маған ұшып келді; оның қолында құрбандық үстелінен қысқашпен алып келген жанып тұрған шоқ бар еді. Ол оны аузыма тигізіп: «Міне, бұл ерніңе тиді; сенің заңсыздығың алынып тасталды, күнәң тазартылды», — деді. Сондай-ақ мен Жаратқан Иенің: «Кімді жіберемін, Біз үшін кім барады?» — деген дауысын естідім. Сонда мен: «Міне, мен мұндамын; мені жіберіңіз», — дедім. Сонда Ол: «Бар да, осы халыққа айт: Естисіңдер, бірақ ұқпайсыңдар;

көресіндер, бірақ сезбейсіндер. Осы халықтың жүрегін семірт, құлақтарын ауырлат, көздерін жұм; әйтпесе олар көздерімен көріп, құлақтарымен естіп, жүректерімен ұғып, теріс жолдан қайтып, сауығып кетер», — деді. Ишая 6:1–10.

Ишая, Езекиел және Мәсіх — соңғы күндері, кейінгі жаңбыр кезінде, кейінгі жаңбыр туралы шынайы және жалған хабар талқыланып жатқан шақта, Хабаққұқ кітабының екінші тарауының орындалуына сәйкес мөрленіп жатқандардың бәрін бейнелейді. Исаның айтуынша, бұл орындалатын кезеңде әділдер мысалдарды «көріп» отыр, ал бұл пайғамбарлықтың нышаны болып табылады. «Даналар» кейінгі жаңбырдың пайғамбарлық хабарын түсінеді, ал дауласқыш яһудилер бейнелейтіндер көрмейді де, естімейді де; әрі Езекиелдің айтуынша, олар бейбітшілік пен қауіпсіздік туралы хабар ұсынып, алдын ала айтылғандардың орындалуы болашақтың тым алысына жатады деп дәлелдейді. Олар алдын ала айтылғандарды теріске шығармайды; дауласқыш яһудилер келе жатқан Мәсіх туралы алдын ала айтылғанға тек ауызбен ғана ілтипат білдірді; бірақ олар бұл оқиғаны жай ғана тым алыс болашаққа ысырып қойды. Алайда Иса өз уақытының пайғамбарлық хабарын «көретіндерге» бата жариялады.

Мәсіхтің күндерінде бұл — Киелі Рух төмен түскен кезде, Оның шомылдыру рәсіміне келген хабар еді. Оның шомылдыру рәсімінде Киелі Рухтың төмен түсуі 1840 жылғы 11 тамызда Аян кітабының оныншы тарауындағы періштенің төмен түсуін алдын ала бейнеледі. Осы екі тарихтың әрқайсысындағы Құдайлық төмен түсу сол дәуірдің осы шақтағы ақиқат хабарының келуін белгіледі; Иса үшін бұл Оның өлімі мен қайта тірілуі туралы, шомылдыру рәсімі арқылы бейнеленген хабар болды. Ал миллериттер үшін бұл уақыт туралы пайғамбарлықтың сынақтық хабарын растаған бірінші және екінші қасіреттердегі Ислам туралы хабар еді. Осы екі тарих та 2001 жылғы 11 қыркүйекте соңғы жаңбырдың сынақтық хабарының келуімен сәйкеседі. Сондықтан Уайт әпке төмендегіні жазады:

1840–1844 жылдары берілген барлық хабарлар қазір пәрменді түрде жария етілуге тиіс, өйткені бағдарынан жаңылған адамдар көп. Бұл хабарлар барлық шіркеулерге жетуге тиіс.

«Мәсіх: “Көздерің бақытты, өйткені олар көреді; әрі құлақтарың бақытты, өйткені олар естиді. Сендерге шындығын айтамын: көптеген пайғамбарлар мен әділ адамдар сендердің көріп тұрғандарыңды көруді аңсады, бірақ көре алмады; әрі сендердің естіп тұрғандарыңды естуді қалады, бірақ ести алмады”, — деді [Матай 13:16, 17]. 1843 және 1844 жылдары көрінген нәрселерді көрген көздер бақытты.

«Хабар берілді. Уақыт белгілері орындалып жатқандықтан, бұл хабарды қайта жариялауда ешбір кідіріс болмауға тиіс; аяқтау ісі атқарылуы керек. Қысқа уақыт ішінде ұлы іс жүзеге асады. Жуық арада Құдайдың белгілегені бойынша бір хабар беріліп, ол қатты дауысты үнге ұласады. Сонда Даниял өз үлесінің орнында тұрып, өз куәлігін береді.»

«Біздің қауымдарымыздың назарын ояту қажет. Біз дүниежүзі тарихындағы ең ұлы оқиғаның шегінде тұрмыз, сондықтан Құдай халқын ұйқыға батырып қою үшін Шайтанға олардың үстінен билік берілмеуге тиіс. Папалық өз күш-қуатымен көрінеді. Енді барлығы оянып, Жазбаларды зерттеуге тиіс, өйткені Құдай ақырғы заманда не болатынын Өзінің адалдарына білдіретін болады. Жаратқан Иенің сөзі Өз халқына күдіретпен келуге тиіс....»

«Маған ашылып көрсетілгені мынау: біз ұйқыдамыз, әрі бізге келу уақытының қашан екенін білмейміз. Бірақ егер біз Құдайдың алдында өзімізді кішірейтсек және Оны шын жүректен іздесек, Ол бізге табылмақ». Manuscript Releases, 21-том, 436–438.

Мәсіхтің тарихындағы Мәсіх туралы осы шақтағы ақиқат хабарымен және 1840 жылдан 1844 жылға дейінгі осы шақтағы ақиқат хабарымен бейнеленген хабар алға, Миллерлік хабар қайталанатын соңғы күндерге нұсқайды. «Көріп және естуге» қабілетсіз ретінде көрсетілген тарихтардағы адамдар «өздеріне келу уақытының мезгілін білмейді». Ишая кейінгі жауынның жалған хабарының хабаршыларын алғаш рет сипаттағанда, олар көреді, бірақ көрмейді, ол осы кезеңнің қашан басталатынын, яғни Уайт апайдың: «Құдай тағайындаған, зор айқайға ұласатын хабар» деген кезеңді белгілейді. «Құдай тағайындағаны» хабардың келетін белгілі бір уақытын білдіреді, ал Ишая алтыныншы тараудың үшінші аятында сол уақытты дәл көрсетеді.

Бірі біріне дауыстап: «Қасиетті, қасиетті, қасиетті — Әскерлердің Иесі Жаратқан Ие; бүкіл жер жүзі Оның ұлылығына толы», — деді. Ишая 6:3.

Уайт ханым періштелердің бір-біріне: «Қасиетті, Қасиетті, Қасиетті»,—деп дауыстауын, Ишая көріп тұрып та көрмейтін көздері бар адамдарды бейнелейтін үзіндіде, 2001 жылғы 11 қыркүйекте орындалғанын анық көрсетеді.

«Олар [періштелер] болашақты, бүкіл жер Оның даңқына толатын уақытты көргенде, бірінен біріне әуезді үнмен салтанатты мадақ жыры жаңғырып жетеді: “Қасиетті, қасиетті, қасиетті — Әскерлер Иесі Жаратқан Ие”. Олар Құдайды мадақтауға толық қанағат табады; әрі Оның құптау күлкісі астында, Оның алдында, олар бұдан артық ештеңені қаламайды. Оның бейнесін алып жүруде, Оған қызмет етіп, Оған ғибадат етуде, олардың ең асқақ мұраты толық жүзеге асады.» Review and Herald, December 22, 1896.

2001 жылғы 11 қыркүйекте жүз қырық төрт мыңды мөрлеу басталды, әрі кейінгі жаңбыр себелей бастады, және он қыз туралы астарлы әңгіме қайталанып жатқан шақта Һабакқұқтың таласы басталды. Сол кезде Езекиелдің пайғамбарлығы өзінің кемелді орындалуына жетті. Пайғамбарлық Сөз енді бұдан былай кешіктірілмейді, және 2001 жылғы 11 қыркүйекке куә болған ұрпақ жер шарының соңғы ұрпағы болып табылады, өйткені Адвентизмнің соңындағы аян Мәсіхтің екінші келуінде сынақ мерзімінің жабылатынын жариялайды. Бұл ақиқаттың екінші куәлігі Лұқа кітабының жиырма бірінші тарауынан табылады.

Сендерге шындығын айтамын, осы ұрпақ мұның бәрі орындалмайынша, өтпейді. Аспан мен жер өтіп кетеді, бірақ Менің сөздерім өтпейді. Лұқа 21:32, 33.

Лұқа жазған Ізгі хабардың жиырма бірінші тарауында Иса жер тарихының соңғы ұрпағын айқындайды. Ол жаңа ғана б.з. 70 жылы Иерусалимнің қирауынан бастап, Миллериттер тарихына дейін созылатын біртіндеп өрбитін тарихқа шолу берді. Содан кейін Ол пайғамбарлық тарихты тікелей айқындау туралы баяндаудан шығып, Өзі ұсынған пайғамбарлық тарихты жай ғана қайталап, оны кеңейтетін астарлы әңгімені келтіреді. Осылайша Ол бір баяндаудың өзіне қатысты екі ішкі куәлік берді де, соңында бұл оқиғалардың куәсі болған «ұрпақтың» Оның қайта оралуына дейін өмір сүретінін айқындады; сөйтіп, мәнмәтін арқылы жүз қырық төрт мыңмен бейнеленген ұрпақты айқындады.

Жүз қырық төрт мыңның мөрлену тарихы — соңғы ұрпақтың тарихы; әрі олар көк пен жердің өтіп кететін уақытында өмір сүрсе де, өлімнің дәмін татпайды.

Бірақ Иеміздің күні түндегі ұры секілді келеді; сол күні аспандар зор гүрілмен жоғалып кетеді, ал негізгі элементтер жалынды ыстықтан еріп кетеді; жер де, оның ішіндегі істер де өртеніп кетеді. Ендеше, осының бәрі осылайша жойылатын болғандықтан, сендер барлық қасиетті жүріс-тұрыста және тақуалықта қандай адамдар болуларың керек, Құдай күнінің келуін күтіп әрі соған асыға ұмтылып, сол күні аспандар отқа оранып жойылады, ал негізгі элементтер жалынды ыстықтан еріп кетеді. 2 Петір 3:10–12.

Мәсіхтің екінші келуі Мәсіхтің түрленуі кезінде бейнеленді.

«Түрлену тауында болған Мұса Мәсіхтің күнә мен өлімді жеңгенінің куәгері болды. Ол әділдердің қайта тірілуінде қабірден шығатындарды бейнеледі. Ал өлім көрместен көкке алынған Ілияс Мәсіхтің екінші рет келуі кезінде жерде тірі болатындарды және “соңғы керней тартылғанда, қас-қағым сәтте, көзді ашып-жұмғанша” “өзгертілетін” адамдарды бейнеледі; сол кезде “бұл өлетін тән өлместікке киінуі тиіс” және “бұл шіритін тән шірімеушілікке киінуі тиіс”. 1 Қорынттықтарға 15:51–53. Иса көктің нұрына бөленді, дәл Өзі “күнәсіз, құтқару үшін екінші рет” келгенде көрінетініндей. Өйткені Ол “Өз Әкесінің ұлылығымен және киелі періштелермен” келеді. Еврейлерге 9:28; Марқа 8:38. Осылайша Құтқарушының шәкірттерге берген уәдесі орындалды. Тауда болашақ ұлылық патшалығы шағын көрініс түрінде бейнеленді,—Мәсіх Патша, Мұса қайта тірілген киелілердің өкілі, ал Ілияс тірідей көкке алынғандардың өкілі». The Desire of Ages, 421.

Өлмеген Ілияс өлмейтін жүз қырық төрт мыңды бейнелейді, ал Мұса өлетіндерді бейнелейді. Соңғы күндері осы екі топ Аян кітабының жетінші тарауында жүз қырық төрт мың және ұлы қауым ретінде бейнеленеді. Аян кітабының алтыншы тарауында бесінші мөр ашылған кезде, Қараңғы ғасырларда папалық тарапынан өлтірілгендерге ақ шапандар беріледі.

«Ол бесінші мөрді ашқанда, мен құрбандық үстелінің астынан Құдай сөзі үшін және өздері ұстанған куәлік үшін өлтірілгендердің жандарын көрдім; олар қатты дауыспен:

“Уа, Иеміз, Қасиетті әрі Шынайы, жер бетінде тұрушылардан қанымыздың кегін алып, қашанға дейін сот жүргізбейсің?” — деп айкайлады. Сонда олардың әрқайсысына ақ шапан берілді [Олар таза әрі қасиетті деп жарияланды]; және оларға, өздері сияқты өлтірілуге тиіс қызметтестері мен бауырларының саны толғанша, тағы аз уақыт тыныға тұрсын, — деп айтылды» [Аян 6:9–11]. Мұнда Жоханға шын мәнінде бар болған көріністер емес, қайта болашақтағы белгілі бір уақытта болатын нәрселер көрсетілді». Manuscript Releases, volume 20, 197.

Шейіттер Құдайдың өздерінің өлтірілгені үшін қашан кек алатынын сұрап жатыр. Шейіт өлтірілерден бұрын Исаға тән сенімге ие болды, өйткені дәл сол сенімнің көрінісі папалықты оны өлтіруге итермеледі. Ақ шапандар Мәсіхтің әділдігін білдіреді, бірақ өлтірілген осы жандарға берілген ақ шапандар оларға шейіт болғаннан кейін берілді. Шапандар жай ғана Мәсіхтің әділдігінің емес, шейіттіктің нышаны. Шейіт өлтірілерден бұрын Мәсіхтің әділдік шапанына ие. Аян кітабының жетінші тарауындағы ұлы көпшілікке ақ шапандар беріледі, осылайша бұл алдағы жексенбілік заң кезіндегі қантөгісте қаза табатындарды білдіреді. Демек, жүз қырық төрт мың Илияспен бейнеленеді, ал Иеміздің жолында өлетін адалдар — Өзгеру тауында Мұсамен бейнеленеді.

Жүз қырық төрт мың — өлмейтін ұрпақ; әрі Лұқа кітабының жиырма бірінші тарауында Мәсіх аспан мен жер өтіп кеткен кезде тірі болатындар деп айтып отырған ұрпақ та — солар.

Бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Әбілді өлтіру Құдай жылан мен әйелдің ұрпағының арасында, — Шайтан мен оның қоластындағылардың және Мәсіх пен Оның ізбасарларының арасында, — болатынын жариялаған өшпенділіктің алғашқы көрінісі болды. Адамның күнәсі арқылы Шайтан адамзат нәсіліне үстемдік еткен еді, бірақ Мәсіх оларға оның мойынтұрығынан арылуға мүмкіндік береді. Қашан да Құдайдың Тоқтысына деген сенім арқылы қандай да бір жан күнәнің қызметінен бас тартса, Шайтанның қаһары тұтанады. Әбілдің қасиетті өмірі адамның Құдай заңын сақтауы мүмкін емес деген Шайтанның дауына қарсы куәлік етті. Зұлымның рухымен қозғалған Қабыл Әбілді билей алмайтынын көргенде, соншалықты ашуға булығып, оның өмірін қиды. Ал Құдай заңының әділдігін ақтап тұратындар қай жерде болса да, сол рух оларға қарсы көрініс табады. Ғасырлар бойы Мәсіхтің шәкірттері үшін қазықты тұрғызып, отқа өртейтін үйіндіні тұтатқан да — сол рух. Бірақ Исаға ергенге үйілген қатыгездіктерді Шайтан мен оның жасақтары қоздырады, өйткені олар оны өз биліктеріне бағынуға мәжбүр ете алмайды. Бұл — жеңілген жаудың долылығы. Исаның әрбір азап шегушісі жеңімпаз болып қаза тапты. Пайғамбар былай дейді: “Олар оны [‘Ібіліс және Шайтан деп аталатын сол көне жыланды’] Тоқтының қаны арқылы және өз куәліктерінің сөзі арқылы жеңді; әрі олар өлімге дейін өз өмірлерін аяған жоқ”. Аян 12:11, 9». Patriarchs and Prophets, 77.